

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי כ"ג תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין נז | דף הכולל: גיטין נד.
דף היומי בהלכה: מסימן קנ"ג סעיף ה' עד סעיף ו'.
מוסר: אהבת חסד - אות ד' עד אות ו'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: "ודע שאנחנו מחוייבים" סוף שער הגאווה

“זכי אינכם יודעים שהיו צדיקים שלפני שהיו מוציאים בחור מהישיבה שלהם, היו מתענים תחילה?”...

הגאון רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד סאנטוב ליקווד על החינוך הנכון

פוניבז', נכנס מנהל אחד להתייעץ אודות בחור משיבתו שמפריע מאוד לסדרי הישיבה, ואינו מתרצה לחזור למוטב על אף ההפצרות המרובות מצד צוות הישיבה, וסיפר לו שלאחר התבוננות במצבו בכובד ראש, החליט שאין ברירה אלא להרחיק את הבחור הזה לצמיתות מבין כותלי הישיבה, ואומר המנהל להרב שך: באתי לכאן בטרם ביצוע גזר הדין, להתייעץ סופית עם מרן ראש הישיבה אם אכן יש להרחיקו לאלתר מהישיבה, ולקבל ברכתו על הצעד.

שאל הרב שך את המנהל: אמור לי, מה מצב ה"שלוש בית" בבית הורי הבחור הזה? - האם הוא כתיקונו והכל מתנהל על מי מנוחות או שיש שם כל מיני קשיים. אמר המנהל שאינו יודע, המשיך הרב שך ושאל: ומה מצב הפרנסה בבית הורי הבחור? ושוב לא ידע המנהל מה לענות, וכך שאל הרב שך על מצב שאר הילדים בתוך הבית, אם יש להם בעיות חברתיות או בריאות לקויה חלילה וכדו', והאם ההורים נותנים לבנם תשומת לב מספקת - ודמי כיס לאשר יצטרך - והאם יש לבחור כל מיני קשיים חברתיים אחרים וכדו', ועל כולנה אמר המנהל בהתנצלות שאינו יודע מאומה.

כששמע הרב שך את אשר בפיו, נזקק ואמר בזעקה מנהמת לבו "אותו צריכים לזרוק?? - אותך צריכים לזרוק!!..." וכבר אמרו חז"ל (מסכת תענית דף ח' ע"א): רבא אמר אם

סיפר לי הרה"ג ר' הערשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני בת"ת וויזשניץ במאנסי, שלפני שנים, כשפתח מרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע את הישיבה בעיר גיבערס, אמרו חברי ההנהלה להרבי, שהרבי צריך להבין, שכשפותחים ישיבה חדשה אי אפשר להכניס מיד את כל הבחורים, וצריכים להעמיד את הישיבה שיהיה לזה קיום, והרבי הלא אינו רוצה שהישיבה תתמוטט ותיהרס, וכדי להעמיד את הישיבה על תילה צריכים לבחור מבין הבחורים רק את הטובים באמת.

ואכן היו כמה בחורים חלשים שנשארו במאנסי ולא הכניסו אותם להישיבה, אבל הרבי לא הניחם הפקר לנפשם, הרבי העמיד להבחורים האלו "מגיד שיעור" פרטי שלמד עם הבחורים בכל יום ומסר עצמו למענם - מי היה "מגיד שיעור" הזה? - לא אחר מאשר הרבי בכבודו ובעצמו! הוא בעצמו למד עם הבחורים האלו מידי יום ביומו!...

פעם אחת נכנסו הנהלת הישיבה דוויזשניץ-מאנסי אל הרבי זי"ע ואמרו לו שיש בחור אחד שצריכים לזרוק אותו מהישיבה. כשהרבי שמע את דבריהם נענה ואמר להם בפליאה "זכי אינכם יודעים שהיו צדיקים שלפני שהיו מוציאים בחור מהישיבה שלהם, היו מתענים תחילה?"...

שאל הרב שך את המנהל: אמור לי, מה מצב ה"שלוש בית" אל הגאון האדיר רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל ראש ישיבת

בהזדמנות אחת שאלו רבו המהרי"ץ כיצד זכה להינצל מן השואה, ובאיזו סגולה השתמש להמתקת הדינים בימי הרעה. חשב רבי יחיאל מעט, ולאחר מכן אמר, אולי ניתן לומר שזכיתי להמתקת הדינים בשביל מנהג אחד שנהגתי בעצמי תמיד כל השנים, שמעולם לא חיפשתי ללמוד 'חברותא' עם בחור חזק! - אלא תמיד למדתי חברותא עם בחורים חלשים ממני, כדי שאהיה להם לעזר ולאחיסמך - כענין שדרשו במסכת סוכה (דף מ"ט ע"ב) שתורתנו הקדושה נקראת "תורת חסד" לפי שצריך לימוד התורה גם כן להיות בבחינת תורת חסד עיי"ש, וכנראה שזכות הלימוד בבחינת תורת חסד יש בו כח להפוך את כל הדינים לחסד ולרחמים. כששמע המהרי"ץ את דבריו, התבונן וחשב על כך זמן מה, ולאחר מכן אמר: יא, דאס איז דאס! [אכן זה זה]...

(מתוך חוברת 'נועם שיח' מטות תשפ"א)

ראית תלמיד שלמודו קשה עליו כברזל, בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים...

סיפור הגה"צ המקובל רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א סיפור נורא

סיפור הגה"צ המקובל רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א סיפור נורא, וכך סיפר: היה איש נכבד בירושלים ומורם מעם ושמו רבי יחיאל שלזינגר זצ"ל והוא היה תלמיד מובהק של מרן הגאב"ד המהרי"ץ דושינסקי זצוק"ל, ודבוק בו מאוד בכל לבו ונפשו, ולאחר מכן הקים את הישיבה הגדולה והמפורסמת "קול תורה" המתנוססת לתפארה בשכונת בית וגן. רבי יחיאל היה ניצול שואה, ולאחר שעבר שם בבחרותו שבעה מדורי גיהנום רח"ל זכה להינצל מגיא התופת בנסי נסים.

ואז החליטה סבתי הרבנית טורק ע"ה, שלעולם לא תקנה גלידה בחנות

הגה"ח אשר קובלסקי שליט"א על איך נשמור למנוע תקלות ועל הקוד הסודי בן 6 הספרות בקופסת הטבק של הרב מבריסק זצ"ל

ואם אירעה חלילה שגגה כזו תחת ידינו - יש לתת לב ולקבוע גדרים וסייגים חדשים, כדי למנוע כל תקלה בעתיד ולהבטיח את איכות החיים מתוך כשרות מושלמת!

מה נכתב בקופסת הטבק?

הגאון בעל 'בית הלוי' מבריסק זצ"ל, עמד פעם ושוחח עם אדם, תוך כדי שיחה פתח את קופסת הטבק, אך רק הביט לתוכה בענין, ניענע בראשו ולא הריח דבר. שוב חזר ונשנה הדבר, כאשר היה הרב משוחח עם אנשים - היה פותח את קופסת הטבק, אך רק הביט בתוכה ולא הריח ממנה...

הדבר הפך לתעלומה מעניינת. מה יש שם בקופסת הטבק? הלא הטבק מיועד להרחח ואילו הרב רק מביט בה? בהזדמנות, הצליח אחד מבני הבית להציץ אל תוך הקופסה, וגילה כי על המכסה נכתב: ש.פ.ו.ש.מ.ג. - עתה היתה התמיהה גדולה שבעתיים - מהו אותו קוד סודי בן שש אותיות הרשום בקופסת הטבק, ומדוע כה מרבה הרב להביט בו?

אזר הלה אומץ, וניגש אל הרב. 'תורה היא ולימוד היא צריכה...', הסביר בהתנצלות, 'הצצתי בקופסת הטבק וראיתי כי הרב מביט באיזה ראשי תיבות תמוהים, במקום להריח מהטבק. מה הם ראשי התיבות ש.פ.ו.ש.מ.ג. מה משמעותו של קוד זה?' 'אה', חייך הרב, 'אלו ראשי התיבות של הפסוק 'שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו'. אנחנו מדברים עם אנשים, וצריך,

מעשה שהיה בביתה של זקנתי, הרבנית טורק ע"ה כשסעדה את ארוחת הצהריים הבשרית כמדי יום. לקראת סיום הארוחה נטלה לעצמה מנת קינוח מקופסת הגלידה שקנתה, ונראה בעיניה כגלידת פרווה. רק לאחר כמה דקות, כשבאה להחזיר את קופסת הגלידה למקפיא עם סיום אכילתה, גילתה לחרדתה כי כתוב עליה באותיות ברורות: 'כשר חלבי'.

היא הביט בקופסה פעם ופעמיים, מיצמצצה בעיניה ולא האמינה לשגגה שנפלה תחת ידה, מפיה פרצה אנחה קולנית כאובה. והיא מהירה לכיור הסמוך... לעיני בני משפחתה ההמומים, החלה להקיא את הארוחה כולה. העובדה כי אכלה חלב לאחר בשר עוררה בה תחושת בחילה כזו, שגרמה לה להקיא את כל הארוחה העריבה והדשנה שאכלה אך לפני דקות ספורות. כשהתאוששה והתיישרה, החלה להיאנח בצער, ולא מצאה מנוח לנפשה...

עוד באותו היום, קיבלה על עצמה שלעולם לא תרכוש יותר גלידה מבחוץ. 'אם רוצים לאכול גלידה כמנת קינוח - נוכל להכין בבית, ובלבד לא להיקלע שוב לכזה מצב מסוכן, בו נקנה גלידה חלבית ולא נשים לב!' - חרצה ופסקה, ועמדה בקבלתה זו עד סוף ימיה...

וללמדנו בא: כמה כואבת ועצובה עשויה להיות תקרית כזו, בה נכשלים חלילה באוכל שאינו כשר, בבשר בחלב, באכילת תועלת או כל איסור אחר. על תקרית כזו לא עוברים לסדר היום,

הבה נקבע לעצמנו זמן קבוע מידי יום ללימוד מעשי בהלכות שמירת הלשון, כדי להעניק לנו תזכורת יומית: יהודי מדבר כמו שמותר, יהודי שומר את פיו ולשונו!
(מתוך הספר 'פניני פרשת השבוע')

תזכורת באיזה צורה לדבר, באיזה אופן מותר לדבר... לפיכך כתבתי זאת לעצמי על קופסת הטבק, למען אזכור לשמור פי ולשוני!
כולנו כל הזמן מדברים, וכל העת עומדות לפנינו שאלות האם אנו מדברים כהלכה, האם אנו שומרים על הפה והלשון כראוי.

הנך יוצא לרחוב ובכיסך מליון דולר, האם תלך כרגיל או שמדי פעם תמשמש בכיסך ותבדוק שהכסף ברשותך...

הגאון רבי יחיאל צוקר שליט"א על סייגים וקיום מצוות כראוי

משיב ה'חתם סופר' ואומר, כי אם הסייגים היו נכתבים בתורה היינו מקיימים אף אותם כמצוות אנשים מלומדה... על כן לא מפורשים הם ונשארו ביד החכמים שיקבעו כפי ראות עיניהם בהתאם לצורך השמירה, וכל אחד ואחד יקבל הסייגים על עצמו לשמור על קיומם.

מכך יוצא, כי זה שהתורה השאירה בידינו את הגדרים והסייגים, היא העניקה לנו את ההכרה להבין מהו המעשה שיחבר אותנו אל המצווה, שכן בזה שאנו שומרים על המצווה לבל נחמיץ את קיומה ונאבדה - עצם השמירה הזו היא שמוסיפה לה חיבה בליבנו ומחברת אותה אלינו.

מרחב מבריסק זי"ע נודע בדקדוקו העצום במצוות, ובפרט בקיימו אותן מתוך פחד ויראה עצומים שכן חושש היה שמא לא יקיימן כראוי. יהודי אחד ראה אותו פעם בשעת קיום מצוה מתוך חרדה ויראה גדולה ושאלו: האם לכך התכוונה התורה? שנקיים מצווה מתוך 'עצבים'!?

השיבו הרב מבריסק בשאלה אשר חשפה טפח מאישיותו: "אמור נא לי, אם הנך יוצא לרחוב ובכיסך עשרת אלפים דולר, האם תלך כרגיל או שמדי פעם תמשמש בכיסך ותבדוק שהכסף ברשותך... הלא חכמינו כבר לימדונו שההולך עם ממון בכיס ממשמש בכל שעה! (ב"מ כא ע"ב) וכמובן שהאיש השיב לשאלה בחיוב.

הוסיף הגרי"ז ושאלו: "ואם בכיסך יהיו מיליון דולר גם תמשמש?" הפעם התשובה היתה נחרצת יותר... "כל חמש שניות אני אבדוק בכיס... השיב האיש "לא אסתמך על שמא ואולי... והרב הבין ללבו, שכן מיליון דולר אינם סכום של מה בכך... ועל זו הדרך אילפו בינה: "דע לך שבשבילי מצוה אחת שווה יותר ממיליון דולר! וכיצד אסמוך על 'מסתמא'?

כמה נפלא ביאורו של רבנו יוסף חיון בפרושו "מילי דאבות" שביאר את המילה "סייג" מלשון "סוגה בשושנים", וזה משל לתורה שהיא ככרם ענבים משובח אשר גודרים אותו בגדר אבנים כדי לשומרו, ואם ייהרס הגדר הרי שבני אדם ייכנסו אליו וכן

לאחר שנים פוריות בזמן בית המקדש הראשון, שנים בהן העם היהודי ישב לבטח בארץ ישראל, החלו טלטולי הדרך של גלות בבל וחורבן בית ראשון. גם בתקופת בית שני, כשעם ישראל חזר אל נחלת אבותיו, הוא שוב לא היה בתפארתו שכן היה משועבד תחת עול מלכויות זרות כמו פרס, מדי ויוון. לשפל נמוך ביותר הגיע העם היהודי אחר חורבן בית שני בו נכנס לגלות המוגדרת בחז"ל "פני תהום" (בראשית רבה ב' ד').

המציאות הזו של גלות וחיים בין אומות העולם היא הסיבה לבלבול ולתהייה בכל אורחות החיים היהודיים, כשלכך מתווספים הסבל והצרות המערערים את שלוות הנפש ומחלישים את היציבות והכח לעמוד איתנים בקיום התורה והמצוות.

יתרה מזו, מגורים משותפים עם בעלי אורחות חיים שונים העמיק עוד את הטשטוש וחלק מהעמים הצליחו להחדיר את תרבותם בקרב העם היהודי בכוח תעמולה ובאמצעים נוספים שסחפו את העם, וכך בתוכו ומקורבו קמו וצצו להן דתות שונות כמו הצדוקים והבייתוסים, המתיוונים והקראים, המשכילים והציונים...

למען מטרה זו, הקדים בורא עולם רפואה למכה והעמיד לעם ישראל את אנשי כנסת הגדולה, שהכשירו את העם היהודי לחיות חיי אמונה ודבקות בה' באופן המושלם והנעלה גם בזמנים בהם גבורתו של הקב"ה כביכול אינה נראית, ונוראותיו אינם מורגשים. מובא במשנה: "הם אמרו שלשה דברים: הווי מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סייג לתורה" (אבות א, א).

רבנו ה'חתם סופר' עורר שאלה מעניינת: אם התורה חפצה שנעשה לה סייגים, מדוע היא לא צוותה עלינו אותם? לדוגמא, רבנן גזרו שלא לרכוב על חמור בשבת שמא יתלוש ענף מהעץ על מנת להכות בו את החמור ויעבור על איסור 'תולש' מדאורייתא. גזירה זו נגזרה מכוח הסייג. אם הבורא חפץ בה, מדוע לא ציוונו בתורתו שלא לרכב על חמור?

נגלה? שהוא מוגן ושמור במיטב השכלולים: גדר דוקרנית גבוהה מקיפה אותו, הוא מקושר לחברת שמירה במעגל סגור, ולחצן מצוקה פעיל בו בשעת הצורך. וכל כך למה? כי הבית הזה על אוצרותיו המרובים קורץ לגנבים ולכן הוא טעון על הגנה. כך הן המצוות לגבי האדם. מי שמקיים את אשר נדרש רק מפני הציווי - קיומו דל מאוד ואין בו כל חיות, אך זה שמעריך כראוי את יקרת ערכה של כל מצוה, מגדר עצמו בסייגים שונים כדי להגדיל את השמירה על האוצר היקר, בבחינת 'סוגה בשושנים', וכך מעיד הוא על עצמו כי מעריך אל נכון את המצוות ומגן מפני הפסדן.

(מתוך סדרת הספרים 'להאיר')

שאר מזיקים כמו בעלי חיים והם יחבלו בו, ועל כן הגדר משמשת לו שמירה והגנה. כך כל מצווה מן התורה שניתנה לנו על מנת לקיימה בהידור ובשלמות, ואם נעשה לה סייג והיקף הרי בזה אנו משגיחים בה ושומרים עליה כעל אוצר.

מבדק פשוט במציאות החיים מוכיח רעיון זה: אם נבדוק את פתח ביתו של העני נגלה כי היא סגורה בדלת עץ פשוטה וספק אם יש בה מנעול, שכן אין לו רכוש והוא ואין הצדקה להגן עליו במיוחד, וגם אם יחדור הגנב אל הבית הוא יצא בידיים ריקות. לעומתו, מי שיש לו בביתו קצת יותר מהעני ינעל עם מנעול רב בריח כי חושש הוא מגנב המבקש כדי מחייתו ויוכל למצוא את מבוקשו בוויטרינה או בארנק בנקל. ואם נלך לבית העשיר מה

"חזרתי הביתה מבית הכנסת", הוא סיפר, "שרתי שלום עליכם' קידשתי על היין, נטלנו ידיים בצעתי את החלות, אכלנו סלטים, דגים, מרק, רולדת בקר, ולסיום אכלנו קומפוט כקינוח..."

הרב פנחס ברייער משיב למי שרוצה לקבוע עיתים לתורה, אבל מתקשה לעשות זאת באופן יומיומי

יעקב א. לוסטיגמן

סיפר, "שרתי שלום עליכם' קידשתי על היין, נטלנו ידיים בצעתי את החלות, אכלנו סלטים, דגים, מרק, רולדת בקר, ולסיום אכלנו קומפוט כקינוח..."

ואיך נראתה הסעודה בליל השבת הקודמת? הוא סיפר לי בקצרה את סדר השתלשלות האירועים: 'שלום עליכם', קידוש, נטילת ידיים, חלות, סלטים, דגים, מרק, עוף, ולסיום גלידה כקינוח.

והשבת שקדמה לה? הוא נדרש להתאמץ קצת כדי להיזכר וסיפר: 'שלום עליכם', קידוש, נטילת ידיים, חלות, סלטים, דגים, מרק, שניצל עוף ולסיום קילף תפוחים וחילק לילדים במקום קינוח.

אחרי ששמעתי הכל, שאלתי אותו את השאלה האמיתית: "הסבר לי ידידי והאר את עיני, למה קידוש אתה עושה כל שבת, חלות אוכלים כל שבת, דגים יש כל שבת וגם סלטים, ואפילו מנת עוף או בשר לא נעדרת אף פעם מהשולחן, ולעומת זאת הקינוח לא כל כך יציב בביתכם. פעם יש קינוח ופעם לא, פעם יש גלידה על השולחן ופעם קומפוט..."

החבר הסתכל עלי בחוסר הבנה? "לא הבנתי, אתה רוצה שנאכל בלי לקדש על היין? איך אפשר? או מה? שלא נאכל דגים בשבת? באמת... ובלי סלטים איך אפשר לשבוע, שנאכל חלה ככה בלי שום דבר ללפת את הפת? אבל קינוח זה לא דבר הכרחי לסעודה. לא חייבים קינוח, ואם רוצים מאוד אפשר להסתפק בתפוח או תפוז, מי החליט שחייבים לאכול דווקא קומפוט או גלידה?"

"אחד מחברי", מספר המחנך הנודע הרב פנחס ברייער, "שפך בפני את לבו, וסיפר לי שהוא מאוד מאוד רוצה לקבוע עיתים לתורה, ויש לו שאיפה לסיים את הש"ס בלימוד 'דף היומי' ואת המשנה ברורה בסיום 'דף היומי בהלכה' וכן רצונו ללמוד קצת מוסר כל יום ועוד.

"אבל יש לו בעיה מאוד גדולה, לאותו חבר. הוא לא אדם עקבי, ולכן קשה לו מאוד לעמוד באתגרים שקיבל על עצמו, ולמלא אחר החלטותיו לאורך זמן.

"רק התחלתי ללמוד מסכת חדשה, ויומיים אחר כך אחי התארס", הוא מספר, "היינו צריכים לעזור בהכנות לווארט, אחר כך היו צריכים לקנות מתנות והייתי צריך לקחת את אמא שלי לסיבוב בין חנויות, בין לבין היתה לי אסיפת הורים בתלמוד התורה של הילדים, ופגישת עבודה חשובה מאוד בערב אחר, וכך בעצם נוצר מצב שהפסדתי כמה וכמה דפים כבר בחודש הראשון, מה שכמובן הוציא לי את כל החשק וגרם לי לעצור את הכל ולחכות לתחילתה של המסכת הבאה..."

"כך הוסיף הידיד לספר לי סיפורים רבים נוספים אודות קביעת עיתים לתורה שקבע בעבר, ושכל פעם לא הצליח לעמוד בכך אפילו לא שבועיים.

"שאלתו בפיו, אם יש לי בשבילו עצה ורעיון, איך לשנות את המצב, ולתת לו כח לעמוד בקבלות הטובות שלו לאורך זמן.

"בתגובה ביקשתי ממנו שיתאר כיצד נראה שולחן השבת בביתו בליל השבת האחרונה. "חזרתי הביתה מבית הכנסת", הוא

"השאלה היא אם לימוד התורה שלך נכנס בקטגוריה של החלק הגמיש או זו של החלק הקשיח, אם תחליט בהחלטה גמורה שזה בחלק הקשיח, שום דבר לא יזיז אותך מקביעת העיתים שלך, ואם תתקיים מסיבת התנאים של אחיך, שאתה לא יכול להיעדר ממנה, אתה כבר תמצא את הדרך לשלב, אולי תביא איתך גמרא קטנה ותשב בצד ותלמד או שתקדים את שעת הלימוד וכדו', אבל בוודאי שלא תדלג על יום של לימוד. "זה הכל עניין של קטגוריה, וככל שהקבלה שלך נכנסת עמוק יותר לצד של המשימות הקשיחות, כך היא תחזיק מעמד זמן רב יותר בעזרת ה'".

(מתוך מאמר ב'לקראת שבת' תשפ"א)

"עכשיו כבר יכולתי לענות על שאלתו הראשונה", מסביר הרב ברייער... "ידידי היקר, ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר... אתה לא מפספס אף פעם את מה שחשוב, את מה שנמצא ברשימת המטלות ה'קשיחות' לא תחמיץ ולא תשכח ולא תדלג על שום מטלה אף פעם. כי אי אפשר שולחן שבת בלי לקדש על היין, לכן לא משנה מה יקרה לעולם לא תשכח לקנות יין לשבת וגם אם קרה ששכחת לא תיגש לסעודה בלי לנסות להשיג בקבוק יין או מיץ ענבים מהשכנים וכדו'." "אבל יש גם את הרשימה הגמישה, עם המטלות והיעדים הגמישים. שם רשומים הדברים שאתה רוצה לעשות, אבל לא חייב לעשות.

הרבה פעמים אנחנו מוצאים את עצמנו בתקופה מדוכדכת, ואנחנו שואלים את עצמנו: "מה אני יכול לעשות כדי לשפר את חיי?"

הרב ד"ר עוז מרטיץ על החיים הטובים לפניך

המפה לא תחסוך מאתנו מאמצים. זה לא. היא כן תפרוש בפנינו את הכיוונים הנכונים ללכת בהם. וזה המון. כי כשהאמצים ממוקדים בכיוונים הנכונים, הם אפקטיביים הרבה יותר. הרבה פעמים אנחנו מוצאים את עצמנו בתקופה מדוכדכת, ובתור אנשים שמעוניינים לחיות את החיים בצורה הטובה ביותר - אנחנו שואלים את עצמנו: "מה אני יכול לעשות כדי לשפר את חיי?"

מתסכל מאוד לענות לעצמנו את התשובה: "אני ממש לא יודע".

יש אנשים שבנקודת זמן כזו יחליטו להסתער על החיים עם אלף החלטות טובות. אחרים ימשיכו את חייהם באותו האופן, ויהיו מתוסכלים לגלות שהם מגיעים לאותן התוצאות.

לאלה כמו לאלה, כדאי להכיר את מפת ששת הכיוונים. גדלותה של המפה הזו היא, שהיא ממקדת אותנו בשישה תחומים - שאם נשקיע בהם, נוכל להגיע ליכולת לחיות את חיינו בצורה הטובה ביותר.

וזה מה שמציעה מפת ששת הכיוונים:

- **לאהוב את מה שאנחנו עושים.** גם אם סדר היום שלנו מורכב מאילוצים, כדאי שנטפח אליהם חיבה. אנשים שטוב להם עם מה שהם עושים, הם אנשים שחיים בטוב.
- **לטפח יחסים משמעותיים בחיינו.** קשרים משמעותיים עם היקרים לנו, מעניקים חוסן, שלוה

בואו ניקח את הכל: את כל השאיפות והחלומות שיש לנו; את כל המטרות שאנחנו מציבים לעצמנו; את כל העמל שאנחנו עמלים כדי להשיג אותן; את כל האיחולים; את כל הבקשות; את כל התקוות -

בואו ניקח את כל זה ונדחס לתוך הגדרה קצרה וממצה. מה, בעצם, אנחנו רוצים? מהי ההגדרה שיכולה לכלול את כל מה שאנחנו רוצים? גם אם תארך לנו הדרך אל ההגדרה, אפשר להניח שבסופו של דיון כולנו נסכים, שמה שאנחנו רוצים - אלו חיים טובים. האם עכשיו, כשברור לנו מהו הרצון שמניע אותנו - ברור לנו איך להגשים אותו?

כולנו יודעים שלא. היה נחמד אם מישהו היה מצליח לתכנת את ווייז כך שהוא יוביל אותנו אל החיים הטובים. בינתיים זה עוד לא קרה. בינתיים אנחנו ממשיכים לחפש את הטוב הזה בשיטת ניסוי וטעייה. לפעמים אנחנו אפילו לא בטוחים מה בדיוק אנחנו רוצים למצוא, איך בכלל נראים החיים הטובים שאנחנו מחפשים. זה לא מוכרח להיות ככה. גם אם אין מישהו שיכול להצביע לנו "לכאן תלכו, ימינה וישר והגעתם לחיים הטובים" -

זה לא אומר שהמציאות צריכה להיראות כמו מבוך תעתועים. אנחנו יכולים להשתמש במפת דרכים.

וסיפוק. בנוכחות כל אלה, החיים, ללא ספק, נעשים יפים יותר.

• **לנהל את חיינו הכלכליים בצורה יעילה.**

אולי הצעה כה טכנית היא לא מה שהיינו מצפים למצוא כאן, אבל מסגרת מאורגנת עשויה לנקות את חיינו מענני דאגות, ולאפשר לשמש לזרוח עליהם.

• **להשגיח על בריאותנו.**

כל אתגר נעשה סביר יותר כשמתמודדים מולו בלי תוספת יוקר של כאב, חולשה או עייפות.

• **לערב את עצמנו בקהילה.**

קבוצה תומכת, שאפשר לתת לה ולקבל ממנה, היא ברכה. אל תוותרו על היכולת להיות חלק מקבוצה כזו.

• **לזוז ממרכז חיינו ולפנות את המקום הזה לבורא יתברך.**

וזה הדבר החשוב מכל: לא להיות מרוכזים בעצמנו. לזכור שהבורא הוא המשפיע עלינו כל טוב, והוא הסיבה להיותנו ולעמלנו. זו הדרך האמיתית והמוכחת ביותר לחיים של משמעות, שלווה ושמחה.

מילון מונחים:

חיים - מצב בו התחומים הפיזיים, הרגשיים, החברתיים והרוחניים שלנו פעילים.

החיים הטובים - מצב בו כל היבטי חיינו פועלים באיזון מלא ובאופן המועיל ביותר עבורנו.

משהו לקחת לדרך:

מפת ששת הכיוונים מציעה עקרונות.

עקרונות הופכים מתיאוריה למציאות כאשר מתרגלים אותם. האופן הפשוט ביותר לאמץ את העקרונות אל חיך באופן מעשי, הוא לבחור בכל יום עיקרון אחד שמדבר אליך באותה נקודת זמן, לחשוב עליו ולשוחח על אודותיו עם אדם קרוב. שיחה בוחנת ומתבוננת משפיעה עלינו ועשויה ליצור בנו שינוי.

משפט:

כשיש ברשותך מפה, יש לך אפשרות לבחון בכל רגע נתון אם אתה בכיוון הנכון.

(פרק מתוך הספר 'רגעים של כוח'. ד"ר עוז מרטין פסיכותרפיסט בעל שם שספריו יצאו במהדורות רבות. לרכישת הספר ולקבלתו במשלוח לבית ניתן להתקשר : 058-7676321)

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

ערכו מגבית לרכישת ספרי נביאים - האם מותר לרכוש סידורים בכספי המגבית?

לרכישת ספרי נביאים הכתובים על גבי קלף, מותר להשתמש בכסף רק לרכישת ספרי הנביאים, או ספר תורה, אך לא לרכישת סידורים, או להשלמת בניית בית הכנסת.

[שו"ע קנג, ה]

כפי שלמדנו אתמול, ישנן מדרגות רבות בקדושת בית הכנסת, וחפצי הקדושה השונים. ואם ערכו מגבית לרכישת חפץ קדושה מסוים, אסור להשתמש בכסף לצורך קדושה קלה יותר, כי אם לצורך קדושה שווה או חמורה יותר; ולדוגמה - אם ערכו מגבית

ערכו מגבית לרכישת ספר תורה ונותר עודף - האם מותר להשתמש בו לבניית גדר לחצר בית הכנסת?

לצורכי חול, ולאחר מכן מכרו מסיבה כלשהי את חפץ הקדושה שנרכש בכסף המגבית, ורכשו אחר תחתיו, וברכישה זו נותר עודף - מותר להשתמש בו לכל מטרה ציבורית; ויש חולקים.

[שו"ע קנג, ה, ומשנ"ב יד-טו]

אם ערכו מגבית לרכישת חפץ קדושה מסוים, כגון ספר תורה, ורכשוהו, ונותר עודף, מותר להשתמש בכסף לכל מטרה ציבורית, ואף כזו שאין בה כל קדושה. ואף במקרה שלא נותר עודף מכספי המגבית, אך בשעת הגבייה התנו שיוכלו להשתמש ביתרת הכסף

האם חלה קדושה בכספי ביטוח המשולמים לאחר גניבת ספר תורה?

ויש שכתב לענין מי שהקדיש בית לבית הכנסת, ונשרף הבית, וחברת הביטוח שילמה את תמורתו - שאין הקדושה חלה על כספי הביטוח, ומותר להשתמש בכסף זה לכל מטרה שהיא.

[בו"מ דרשו קנג, 20]

אם נגנב או נשרף חלילה ספר תורה, או כל חפץ קדושה אחר, ששולמו עבורו דמי ביטוח, וחברת הביטוח שילמה את תמורת החפץ הגנוב - יש שמצדדים שקדושת החפץ הגנוב חלה על כספי הביטוח, וחובה לרכוש בהם חפץ שקדושתו שווה או חמורה יותר.

* הלכה פסוקה היא: "מעלין בקודש ואין מורידין", דהיינו, אסור להשתמש בחפץ קדושה לצורכי חול, ואף לא לצורך קדושה הפחותה מקדושתו של החפץ.
* בגמרא ובדברי הפוסקים נמנו חפצי הקדושה המצויים בשבע מדרגות של קדושה, שהנמוכה שבהן היא - בית כנסת, והגבוהה - ספר תורה.
* קדושת בית מדרש חמורה מקדושת בית כנסת; ויש מהפוסקים שהורה כי בזמננו נחשבים רוב בתי הכנסת גם כבית המדרש, כיון שהם מיועדים גם ללימוד ולומדים בהם.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מהו המקור ל'התרוממות' כלפי מעלה באמירת פסוקי הקדושה?

"קדוש קדוש קדוש" נחלקו הפוסקים אם ירים את רגליו פעם אחת למשך כל האמירה, או פעם אחת בכל אמירת 'קדוש'. וכן נחלקו הפוסקים אם ירים את גופו ועקביו גם כשמאזין לקדושה בעומדו באמצע תפילת שמונה עשרה.

[שו"ע קכה, ב, ומשנ"ב ז-ח; ב"מ דרשו, 15]

חכמינו ז"ל תיקנו להרים את כל הגוף עם העקבים כלפי מעלה בשעה שאומרים "קדוש קדוש קדוש" בקדושה שבחזרת הש"ץ, כביכול אנו מעופפים למעלה, כדרך שנאמר על כנפי המלאכים המקדישים את השם במרום: "וּבְשָׁתַיִם יְעוֹפֵף". וכתבו האחרונים שיש לנהוג כן גם בעת אמירת הפסוקים 'ברוך' ו'ימלוך'. ולגבי

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666